

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **V. K.**, zast. Mgr. Jindřichem Lechovským, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 8. 2019, čj. MV-117385-2/OAM-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 11. 2019, čj. 60 Az 61/2019-47,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jindřichu Lechovskému, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce je státní příslušník Ukrajiny. Dne 17. 9. 2016 jej legitimovala hlídka cizinecké policie; prokázal se padělaným rumunským občanským průkazem na jiné jméno. Následně dne 19. 9. 2016 *poprvé* v ČR požádal o mezinárodní ochranu. Žalovaný mu ji neudělil (podrobněji viz usnesení NSS ze dne 25. 7. 2018, čj. 2 Azs 41/2018-39). V mezičase mu Policie ČR udělila správní vyhoštění na dobu 5 let, konkrétně až do 17. 3. 2024 (rozhodnutí ze dne 12. 12. 2016; podrobněji k tomu viz rozsudek NSS ze dne 1. 11. 2017, čj. 6 Azs 270/2017-35). *Podruhé* o mezinárodní ochranu požádal v září 2018. Tuto žádost žalovaný shledal nepřipustnou podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a řízení dle § 25 písm. i) téhož zákona zastavil (rozhodnutí ze dne 25. 1. 2019). Následně Policie ČR stanovila žalobci lhůtu 30 dnů k vycestování z ČR; žalobce měl z ČR vycestovat do 16. 3. 2019. Dne 18. 8. 2019 žalobce opět kontrolovala policejní hlídka. Neměl u sebe cestovní doklad. Hlídka jej ztotožnila a zjistila, že žalobce je evidován jako nežádoucí osoba. Policie ČR jej pak rozhodnutím ze dne 19. 8. 2019 zajistila za účelem správního vyhoštění a opět s ním zahájila řízení o správním vyhoštění. Téhož dne byl

žalobce poučen o možnosti podat žádost o mezinárodní ochranu, kterou *potřetí* podal dne 22. 8. 2019.

[2] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný rozhodl, že správní řízení o třetí žádosti se zastavuje podle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a výše specifikovaným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností. Mj. namítá nedostatečné zjištění skutkového stavu. Žalovaný se dle něj vůbec nezabýval tím, proč o mezinárodní ochranu žádal. Stěžovatel se domnívá, že žalovaný s ním měl provést pohovor i k této jeho třetí žádosti.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] NSS předesílá, že primárním zdrojem informací podstatných pro udělení mezinárodní ochrany je samotný žadatel. Správní orgán zjišťuje skutkový stav v rozsahu možných důvodů udělení mezinárodní ochrany, které vycházejí právě z žadatelovy žádosti, respektive z dalších jím uváděných tvrzení (takto již rozsudek ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 Azs 22/2003-41).

[7] Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu ovšem platí, že žalovaný řízení o žádosti zastaví, pokud cizinec podal další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany [k tomu viz § 2 odst. 1 písm. g) téhož zákona] a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností domnívat, že žadatel může být pronásledován či bude vystaven hrozbě vážné újmy. To se přesně stalo i v tomto případě.

[8] Stěžovatel neměl spoléhat, že na něj toto ustanovení nedopadne. Ostatně i z § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu plyne, že pohovor se *neprovádí, byla-li podána opakovaná žádost o udělení mezinárodní ochrany*; v takovém případě žalovaný umožní žadateli sdělit důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany písemně nebo jiným vhodným způsobem. Stěžovatel byl řádně poučen o možnosti podat žádost o mezinárodní ochranu. V tomto typu řízení není žádným nováčkem, ostatně žádost podal již potřetí. Již jen proto si mohl a měl být vědom, že „nové“ důvody, pro které žádá o mezinárodní ochranu, bylo – v jeho specifické situaci – třeba sdělit již v samotné žádosti ze dne 22. 8. 2019.

[9] NSS se shoduje s krajským soudem, že ze všech okolností číší, že v pořadí třetí žádost o mezinárodní ochranu byla účelová. Stěžovatel ji totiž podal po tom, co jej hlídka policie zadržela, zajistila a umístila v zařízení pro zajištění cizinců za účelem správního vyhoštění. Stěžovatel v žádosti neuvedl zhora nic, žádný „azylový“ důvod, natož něco nového, co neuvedl v řízeních o předchozích žádostech. Žádné nové skutečnosti žalobce netvrdil ani v žalobě.

pokračování

[10] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[11] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 20. 9. 2019 ustanoven advokát, který jej zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu za zastupování v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za jeden úkon právní služby, a to sepsání a podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], za něž mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 7 bod 5 aplikovaný na základě § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Ustanovený zástupce je plátcem DPH; přiznaná odměna se mu tudíž zvyšuje o 21 % na konečných 4 114 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. června 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu